

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Toplumların geleceklerini çocuklar oluşturur. Sağlıklı düşünebilen, gelişmiş bireylerden oluşan toplumlarda, ilerleme hızlı olur. Bu nedenle çocuk hak ve özgürlükleri konusunda asla taviz verilemez. Büyük Önder Atatürk'ün, TBMM'nin kuruluş günü olan 23 Nisan'ı, çocuklara armağan etmesi bu haklardan taviz verilemeyeceğinin en somut, en önemli ve en anlamlı göstergesidir.

Ancak özellikle son dönemde çocuk hak ve özgürlükleri konusunda önemli sıkıntılar ortaya çıkmıştır. Çocuklara yönelik şiddet, istismar ve ihmallerin olduğu haberlere sıkça rastlanır olmuştur. Bu da sistemde aksayan yönlerin olduğunu ve bunun bedelini de her zaman çocukların ödediğini göstermektedir.

Ocak 2005'te İzmir Barbaros Çocuk Köyünde, Haziran 2005'te Bor Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumu'nda, Ekim 2005'te Malatya Çocuk Yuvası'nda, Ocak 2007'de İstanbul Yel değirmeni Çocuk ve Gençlik Merkezi'nde, Şubat 2007'de İstanbul Sosyal Hizmetlere bağlı bir yurttta, Mart 2008'de Bahçelievler Şeyh Zayed Çocuk Yuvası'nda yaşananlar Kars'ta Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu'na bağlı bir yurttta yaşanan tecavüz olayı Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu'nun, temel işlevini yerine getiremediğini göstermiştir. Yani bakmak ve korumakla yükümlü olduğu çocuklarımızı koruyamamıştır. Türkiye'de birçok çocuk çeşitli nedenlerle Çocuk Esirgeme Kurumları'nda kalmaktadır. Ancak kurumun güvenilirliği konusunda, yaşanan olaylar değerlendirildiğinde, ciddi sıkıntıların olduğu ortaya çıkmaktadır.

Yuvalarda yaşanan olayları toplumda yaşanan sıkıntılardan ayrı bir yerde görmemek, bir bütün olarak değerlendirmek gerekir. Çünkü yuvalardaki çocukların koruma altına alınmasında, %71.6'lık bir oranla ekonomik ve sosyal yoksunluk ilk sırayı almaktadır.

Bu nedenle toplum genelinde çocuklar için var olan risklerin önceden tespit edilerek önlem alınması gerekmektedir. Devletin bu anlamda üzerine düşen görev ve sorumluluğu yerine getirmesi gerekmektedir. BM Çocuk Hakları Sözleşmesi Türkiye'de Ocak 1995'te Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Bu sözleşmeyi yürürlüğe koymakla Türkiye çeşitli yükümlülüklerin altına girmiştir.

Devlet öncelikle bu kurumlarda sistemi sorgulamayı bilmelidir. Bu sorgulamayı topluma açmalı, konuyla ilgili çalışmalar yapan sivil toplum kuruluşları, uzmanlar ve platformlarla birlikte çalışmalar yapmalı, görüş ve tavsiyelerini dikkate alarak kurumda yeniden yapılandırmaya gidilmelidir.

Toplumda tüm çocuklar için var olan riskler tespit edilebilir riskleridir. Bu risklerin önceden tespit etmek ve uygun tedbirleri almak noktasında devlet üzerine düşen görevi yerine getirmelidir.

Özgürlükçü, eşitlikçi olmayan, baskıcı, otoriter ve sorgulatmayan yöntemlerin eğitimde uygulanmaması gerekir. Sonsuz itaatin beklendiği bir çocuk yaratıcı ve açık görüşlü olamaz.

Sosyal yardım anlayışının hak temeline oturtulması gerekir. Sistemdeki birçok aksaklığın nedeni bunun bir hak olarak değil de bir zorunluluk olarak algılanmasından kaynaklanmaktadır.

Çocuğun korunma ihtiyacının aile ve aile tipi bakımı teşvik edecek hizmetler aracılığıyla sunulması gerekir.

Yuvalarda çalışan personelin işe alımında hassas davranılmalı aranan özellikler daha üst kriterlere göre belirlenmelidir. Kurumda çalışan personelin risk analizlerini yapmada öngörülü olması gerekir. Ayrıca bu kurumlarda çalışan personelin özlük haklarının iyileştirilerek teşvik edilmesi gerekir.

Belirli periyodlarla psikologlarca çocuklarla toplu ve bireysel görüşmeler yapılmalı, istek ve sıkıntılarını iletebilecekleri platformlar oluşturulmalıdır.

Cinsel istismar ya da tecavüze uğramış olan çocukların gelişimleri açısından uygun merkezler oluşturulmalı bu merkezlerde uzmanlar gözetiminde yardımda bulunulmalıdır.

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumları'nda yaşanan sorunların nedenleri ve bu sorunların önlenmesi için alınacak tedbirlerin tespiti amacıyla, Anayasa'nın 98. ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereğince meclis araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.22.04.2008

1. Çetin SOYSAL - İstanbul
2. Ferit Mevlüt ASLANOĞLU - Malatya
3. Tekin BİNGÖL - Ankara
4. Fevzi TOPUZ - Muğla
5. Tayfur SÜNER - Antalya
6. Muharrem İNCE - Yalova
7. Ergün AYDOĞAN - Balıkesir
8. Durdu ÖZBOLAT - Kahramanmaraş
9. Abdullah ÖZER - Bursa
10. Mehmet SEVİGEN - İstanbul
11. Nesrin BAYTOK - Ankara
12. Osman KAPTAN - Antalya
13. Eşref KARAIBRAHİM - Giresun
14. Faik ÖZTRAK - Tekirdağ
15. Ramazan Kerim ÖZKAN - Burdur
16. Mevlüt COŞKUNER - Isparta
17. Orhan Ziya DİREN - Tokat
18. Mehmet Ali SUSAM - İzmir
19. Hüseyin ÜNSAL - Amasya
20. Rasim ÇAKIR - Edirne
21. İsa GÖK - Mersin
22. Yılmaz ATEŞ - Ankara
23. Mustafa ÖZYÜREK - İstanbul
24. Rahmi GÜNER - Ordu
25. Ali Rıza ERTEMÜR - Denizli